

Under hensyn til udøvelsen af en effektiv arbejdsgiverkontrol vil det imidlertid være nødvendigt, at den indeholdelsespligtige afregner A-skatten alene til sin arbejdsgiverkommune. Denne må så i de relativt få tilfælde, hvor arbejdsgiverkommunen ikke er skattekommune, videresende A-skatten til denne.

Det betyder, at den indeholdelsespligtige ikke kan afgive en tilsvarende summarisk redegørelse, som den danske arbejdsgiver afgiver fra indkomståret 1972, idet der på redegørelsen i det mindste skal gives oplysning om skattekommune og A-skat for hver enkelt lønmodtager.

Det står stadig åbent, om redegørelserne også skal indeholde oplysning om udbetalt A-indkomst, dvs. om der også i de tilfælde, hvor der i forbindelse med en lønudbetaling ikke er foretaget A-skattetræk, skal indsendes oplysning herom på den månedlige redegørelse, eller om man kan afvente de årlige lønoplysninger.

Med henblik på at opnå den størst mulige

sikkerhed i administrationen samt at undgå fejl ved slutopgørelsen, vil det formentlig — i hvert fald i de første år — være nødvendigt, at arbejdsgiverne indsender såvel specificerede månedlige redegørelser som årlige lønoplysninger.

På længere sigt vil man eventuelt kunne aflaste arbejdsgiverne ved kun at forlange specificerede månedlige redegørelser i de tilfælde, hvor lønmodtagerens skattekommune ikke er sammenfaldende med arbejdsgiverkommunen, medens der for alle andre lønudbetalinger kun indsendes summarisk redegørelse, som tilfældet er i dag for danske arbejdsgivere.

I konsekvens af foranstående vil kravene til arbejdsgiverens redegørelse som nævnt blive væsentligt udvidet i forhold til, hvad der er beskrevet i bemærkningerne til lovforslagets § 35, sidste led; det vil endvidere ikke blive nødvendigt at etablere det fordelingssystem, som er skitseret i bemærkningerne til lovforslagets §§ 79 og 80.

Knud Hertling.

/ K. Budde Lund.